

Johan Wambacq

Geachte redactie,

U verzocht mij om een sfeerbeeld van of bedenkingen bij Kaaitheater 85. Om diverse redenen had ik liever met gepaste bescheidenheid bedankt voor uw uitnodiging. Ook wou ik dure deontologische excuses aanvoeren, maar recent zag ik zoveel onbeschaamdheid in het Vlaamse theater dat het ongepast zou zijn voor reine jongeling te spelen.

Kaaitheater 85 was, op zijn minst, een kunstzinnig evenement, met hoogtepunten en missers en met controverses, zij het dat die slechts mondjesmaat werden beleden, het Kaaitheater heeft er vijf edities op zitten en alles went, helaas. Dat het festival een kunstmanifestatie is, is een open deur natuurlijk, maar ik wil dat graag even, met de klink in de hand, beklemtonen. Zat ik vaker dan mij lief is met enige verveling naar een voorstelling te kijken, die verveling is mij dierbaarder dan de afgrondelijke onlust die ik ervaar bij het geestdodende amusement op de treurbuis; dezelfde onlust die ik me bespaar door bijvoorbeeld afwezig te blijven uit al die gesubsidieerde horeca-etablisementen waar ook zoiets als toneel wordt bedreven en die op een of andere aberrante wijze, alleen al door in een en hetzelfde decreet te zijn opgenomen, gelijkgesteld worden met de artistiek georiënteerde theaters in Vlaanderen.

Een week na afloop van het Kaaitheater, verneem ik uit goede bron dat het ministerie van de Vlaamse gemeenschap het deficit van het festival zal dekken. Dat is beter dan niks, maar het festival was toch al zo low gebudgetteerd dat het deficit wel niet de pan zal uitrijzen. Het blijft hoe dan ook een aalmoes. Dat van al die geldelijke misère weinig viel af te lezen tijdens het festival, kan natuurlijk niet de zuinigheid van de overheid goedpraten, het pleit alleen voor het talent van organisator Hugo de Greef. Moet er nog een

Kaaitheater komen in 1987? De Greef zelf vindt van niet, maar hij wil wèl "een andere formulering" voor het festival. Het Kaaitheater moet dus geld blijven krijgen, veel meer dan nu het geval was.

De Greef geeft nu al acht jaar lang blijk van competentie, wellicht gaat hij dezer dagen weer eens in de steun. Het KVS-duo De Ruyter-Buyt bewijst al jarenlang hardnekkig zijn onkunde. Hun mandaat werd met negen jaar verlengd. Ook de keizer van het Antwerpse Theaterplein mag de scepter blijven zwaaien. Kennen deze mandarijnen dan helemaal geen zelfrespect? Nee, dus.

In Brussel werd de jongste jaren met weinig geld en veel inzet een zeg maar vruchtbaar theaterklimaat gecreëerd. Antwerps theatertalent dat uit de thuisstad werd weggelachen (zie de lezersbrief van Bart Patoo in *Etcetera* 7), vond hier waardering en werkingsmogelijkheden. Momenteel wordt blijkbaar alles in het werk gesteld om het theater in Brussel te nekken. Het Brialmonttheater wordt, na een respectabele poging om zich artistiek te revalueren, begraven. Het BKT wordt enkele miljoenen lichter gemaakt. HTP wordt het mes op de keel gezet. En om Brussel helemaal de doodsteek te geven: de KVS blijft ongemoeid. (Merkwaardig overigens dat gewaarschuwde gezelschappen uit het horecatheater die enkel aan hun juridische of administratieve huishouding prutsten, zonder de minste artistieke garanties te geven, daarmee blijkbaar wèl genade vinden.)

U begrijpt, in die context zou het van weinig fatsoen getuigen een leuk sfeerbeeld te tekenen van het Kaaitheater. De vaststelling dat het een artistiek evenement betreft, moet volstaan. Ik trek de open deur achter mij dicht.

Johan Wambacq

Terracotta (Pat Van Hemelrijck)